
Ірина ЖИГОРА
(Кропивницький, Україна)

ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ВАЖЛИВА ПРОФЕСІЙНА ЯКІСТЬ

Упровадження сучасних підходів на заняттях у ЗДО потребує ретельної підготовки від вихователя [7; 9; 12], під якою розуміємо сформованість у педагогів готовності до застосування інновацій, подолання бездіяльності в освітньому процесі.

Огляд наукових розвідок дає підставу ствердити, що багатьом вихователям притаманний низький рівень сформованості готовності до впровадження інноваційних технологій, що передусім є наслідком традиційного навчання у закладах вищої освіти [8; 10; 11].

За словами І. Дичківської, інноваційна поведінка майбутнього вихователя є, по суті, сукупністю зовнішніх виявлень його особистості, у яких розкриваються особливості, спрямовані на заміну складників сучасної системи освіти [6, с. 4]. Відтак готовність до впровадження інноваційних технологій передбачає створення спеціального сучасного середовища, яке сприятиме модернізації педагогічної діяльності в ЗДО. Зазначене потребує врахування таких складників: безперервність і цільність формування особистості, увідповіднення педагогічної діяльності, поєднання всіх компонентів; індивідуалізація; фахова спрямованість; варіативність, змога вибору; можливість фахового й особистісного розвитку під час освітнього процесу; творча самоактуалізація, пізнавальна діяльність, чому сприяють спеціальні завдання, що передбачають нестандартні підходи до реалізації [6].

Творчий підхід під час занять в ЗДО створюється за умови відсутності внутрішніх перепон, чого можна досягнути через ак-

тивізацію роботи з підсвідомістю, оскільки важливо вчасно зосереджуватися на потрібних ідеях і реалізовувати їх за потреби; уникати оцінки для осмислення того чи того питання; використовувати неординарні паралелі, уподібнення, відношення; розвивати уяву і фантазію з відповідним обговоренням різних поглядів і думок; розвивати професійне відчуття навколишнього; допомагати в пошуку суті творчої діяльності. Дотримання окреслених умов сприяє вільному спілкуванню, обміну поглядами, заохочення учасників освітнього процесу до творчості [6, с. 5–10].

У процесі підготовки майбутніх вихователів доцільним є творчий напрям, що передбачає застосування дискусій, дидактичних ігор, методу створення проблемних ситуацій. Творчому пошуку найкраще сприяють заняття із залученням дидактичних ігор. Під час підготовки фахівців із дошкільної освіти варто організовувати ділові ігри як навчальні, що виявляє самостійність, діяльність, винахідливість майбутніх педагогів. Вони мають практичне спрямування, допомагають закріпити теоретичні знання, сформувати організаторські вміння, створити нові підходи до освітнього процесу, покращити розумову діяльність.

Ігрова творчість дозволяє самостійно виконувати професійні задачі й коригувати цей процес. Дотримуємося погляду І. Дичківської, згідно з яким реалізувати педагогічні ситуації допоможе соціально-психологічний тренінг, психодрама, дидактичні дієвства [6]. Ігрове моделювання перетворює освітню діяльність на творчо-навчальну, яка передбачає активізацію творчих здібностей майбутніх фахівців із дошкільної освіти.

Формування інноваційної поведінки завтрашніх практиків-новаторів потребує насамперед використання інноваційних методів навчання, що ґрунтуються на творчому усвідомленні певного навчального завдання. Сучасні методи та прийоми передбачають креативне переосмислення набутого досвіду, модернізацію звичного, осучаснення традиційного, готовність до змін. Інноваційне навчання переконує в ефективності сучасних напрямів формування фахових навичок майбутнього вихователя, зокрема комунікативних умінь [6, с. 30–47].

Сьогоднішні вимоги до організації занять у закладах дошкільної освіти потребують передусім розвиток мовленнєвої культури дітей дошкільного віку, активізацію їх творчих здібностей через використання їхнього досвіду.

На підставі аналізу практики дошкільної освіти, зокрема з розвитку мовлення дошкільнят, зауважимо, що сьогодні спеціальна системна методична робота з формування досвіду мовленнєвої діяльності дітей ще не має достатнього рівня, адже вихованці, виконуючи програмні мовні та мовленнєві завдання, не можуть розв'язати творчі нестандартні завдання. Сучасне освітнє середовище передбачає саме творчий компонент дошкільного навчання. Мовна та мовленнєва діяльність дошкільнят вимагає розвиненого творчого мислення, підготовленості до неординарних видів опрацювання навчальної інформації, до самостійного розв'язання мовних та мовленнєвих завдань, аргументування способів вирішення навчальних задач. За слушним зауваженням дослідників, сучасність потребує відповідного осучаснення методики викладання дисциплін у вищих освітніх закладах через створення сьогоденного освітньо-розвивального середовища, зручного для кожного учасника освітнього процесу [1; 2; 3; 4; 5].

На підставі зазначеного зауважимо, що сучасний вихователь ЗДО має створити умови, за яких дитина зможе навчатися із задоволенням, мислити нестандартно, а головне – самостійно. Цьому сприятиме сформована готовність майбутніх педагогів до новацій як важлива професійна якість, оскільки на відміну від традиційних занять у ЗДО заняття з використанням сучасних методів сприяє всебічному розвитку дошкільнят.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гончаренко А.М. Сучасні підходи до розвитку мовлення дітей. *Дошкільне виховання*. 2004. № 7 С. 16-18.
2. Гончаренко А.М. Яким бути мовленнєвому заняттю? *Дошкільне виховання*. 2006. № 9. С. 19-20.
3. Горбунова Н.В. Діяльнісний підхід до організації лексичної роботи в дошкільних навчальних закладах. *Слов'янськ : СДПУ*, 2010. С. 67–75.

4. Даниленко Л. Основні проблеми освітньої інноватики в сучасній теорії і практиці. *Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи: зб. наук. пр.* Київ : Логос., 2000. Вип. 3. С. 6–11.
5. Дитина: Освітня програма для дітей від двох до семи років / наук. кер. проекту В.О. Огнев'юк. Київ : Київ. ун-т. ім. Б. Грінченка, 2020. 304 с.
6. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. Київ : Академвидав, 2012. 447 с.
7. Програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» (нова редакція) / укл. Аксьонова О.П., Аніщук А.М., Артемова Л.В. Київ : ТОВ «МЦФЕР-Україна», 2014. 452 с.
8. співаковський О.В., Львов М.С. Педагогічні технології та педагогічно-орієнтовані програмні системи: Предметно-орієнтований підхід. *Комп'ютер у школі та сім'ї.* 2002. № 2. С. 17–21.
9. Сухар В.Л. 745 ігор для дошкільників. Київ : Видавнича група «Основа», 2010. 360 с.
10. Феномен інновацій: освіта, суспільство, культура : монографія / за ред В.Г. Кременя. Київ : Педагогічна думка, 2009. 230 с.
11. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність. Ужгород : ЗІППО, 2007. 364 с.
12. Хриков Є.М. Педагогічні умови як складова наукових знань. *Шлях освіти.* 2011. № 2 (60). С. 11–15.